

Ai putea începe prin a întreba care sunt acele trei lucruri care îți provoacă cea mai mare anxietate. Apoi întreabă-l pe o scară de la 1 la 10, cât de multă anxietate sau îngrijorare el experimentează. De asemenea, întreabă-l ce face în prezent, pentru a face față anxietății. Descrie o experiență de a ta, care aducea sau încă aduce griji inimii și minții tale.

Citiți împreună Luca 12:22-30

«Isus a zis apoi ucenicilor săi: „De aceea vă spun: Nu vă îngrijați, ci priviți la viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, nici la trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Viața este mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea. Uitați-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grânar: și totuși Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările! Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge un cot la lungimea vieții lui? Deci, dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijați de celelalte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes: totuși vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei. Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor? Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nu vă frământați mintea. Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele.»

Întreabă ce vrea să spună aici Isus despre griji. Analogia lui Isus despre modul în care viețuiesc păsările este într-adevăr destul de puternică, dacă stai să te gândești la ea. Animalele există preocupându-se de fiecare zi atunci când vine aceasta, ele nu au tendința de a planifica. (Ei bine, cred că verighetele o fac, dar am auzit că ele uită unde îngroapă 90% din ghindele lor, așa că le putem pune un "2" la planificare. Deși ele depun un efort formidabilă). Există o mulțime infinită de organisme care se trezesc în fiecare dimineață cu zero provizii în debara. Bazându-te pe un astfel de principiu, ai tinde să crezi că pădurea ar fi plină de vietăți aproape leșinate de foame, dar nu este așa. Nici un iepure sau țânțar nu stă culcat la pământ de foame, nu e foamete nici în comunitatea gândacilor. Cum poate avea loc acest lucru? Totuși se întâmplă. Dumnezeu a planificat ecosistemul în așa fel, încât viața să fie menținută - fără economisire, planificare și fără griji.

Avem tendința să uităm atât de repede că Dumnezeu a prevăzut totul pentru noi. Cere-i ucenicului tău să împărtășească unele moduri specifice în care Dumnezeu a împlinit nevoile lui fizice.

ÎNGRIJORAREA

SUBIECTUL SĂPTĂMÂNII

Deși există multe idei și concepte care știm că trebuie să fie predate unui ucenic, nimic nu este mai dificil pentru un student ca lupta cu multiplele îngrijorări curente. Prin urmare, a-l învăța pe ucenic modul evlavios în care ele trebuie abordate este o prioritate și o manifestare a griji. Aceasta este, de asemenea, o oportunitate pentru tine de a-l cunoaște pe ucenic mai bine și la un nivel mai profund, pentru că fiecare are griji și temeri specifice; este o oportunitate să înțelegi ce trece prin mintea ucenicului tău la ora 2 dimineața și să-L aduci pe Hristos în mijlocul acestor griji, ceea ce poate aduce relația voastră la un nivel mai profund.

URMĂTORII PAȘI

După cum sugerează și lecția, cheia pentru înfruntarea îngrijorărilor este de a transfera inima noastră către lucrurile Împărăției. Dar lecția, urmând învățătura lui Isus, merge cu un pas înainte și sugerează că dacă nu vom începe să investim practic timpul nostru/banii noștri (comoara) în Împărăție, inimile noastre nu vor fi schimbate. Deci, este momentul potrivit pentru a vorbi cu ucenicul tău despre modul în care el s-ar putea investi pe sine (și, ca urmare, și inima sa) mai mult în activitățile Împărăției. Oferă-i mai multe căi de implicare în Împărăție.

Adresează ucenicului această întrebare: «Dacă ar fi să-ți spun să nu te mai îngrijorezi din momentul acesta, ai putea-o face?» Răspunsul este, probabil, »Nu». Îngrijorarea este o problemă a inimii și ea nu se rezolvă la nivel de gândire, ci la nivel de inimă. Acum citește Luca 12: 28-31.

«Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor? Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nu vă frământați mintea. Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.»

Întreabă cum Isus abordează inima. «Care este problema inimii, care duce la îngrijorare?» Acum întreabă mai direct în ce fel inima lui a pierdut direcția? Întreabă în ce domeniu el este implicat în a căuta Împărăția lui Dumnezeu și ce pași concreți face el în prezent pentru a găsi Împărăția Lui?

Aceasta este o mare oportunitate pentru tine de a-i ajuta să se evalueze dacă caută Împărăția din toată inima. La ce se gândește cheltuindu-și timpul? Despre ce vorbește? Cum își cheltuiește banii? Ce face cu timpul lui liber? Potrivit spuselor lui Isus, «căutarea mai întâi a Împărăției Lui» este cheia care deschide resursele lui Dumnezeu pentru tine. Face ucenicul tău acest lucru?

De obicei, cele mai multe studii cu privire la îngrijorare se încheie aici. Acest lucru însă nu ar trebui să se întâmple. Ceea ce Isus spune mai departe este extrem de important. Citește Luca 12:32-34.

«Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția. Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi, care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul, și unde nu roade molia. Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.»

Care este problema cu deciziile de Anul Nou? Ele sunt o expresie a dorinței de a schimba inimile și obiceiurile noastre, este o intenție nobile. Dar fără acțiune practică inimile noastre nu se schimbă. Antidotul fricii este credința. Isus spune că pentru a depăși îngrijorările și frica, avem nevoie să pășim cu credință și să acționăm în mod hotărât în direcția care implică Împărăția. Cum îți ajuți inima să schimbe direcția? Valorifici ceea spre ce vrei să ți se îndrepte inima și ea te va urma.

Ajută ucenicul să vadă progresia logică: nu poți schimba gândirea fără a schimba inima. Nu poți schimba inima ta fără a acționa. Acționezi prin deplasarea comorii tale (timp și bani) către Împărăție.

Întreabă-l care sunt măsurile pe care le-ar putea lua în mod deliberat pentru a alinia din nou inima lui la Împărăție și ce investiții ar putea face pentru a se asigura că acest lucru se va întâmpla.